

Gudstjeneste i Skævinge Kirke

den 5. juni 2017

Kirkedag: 2. pinsedag/A

Tekst: Sl 104,24-30; ApG10,42-48a; Joh 3,16-21

Salmer:

SK: 723 * 291 * 289 * 491 * 492,6 * 299

Der er nogle mennesker, for hvem pinsen 2017 ikke bliver en glædelig højtid at tænke tilbage på. Jeg tænker her specielt på terrorofrene i London lørdag aften. Endnu engang har hjernevask og radikalisering stukket sit grimme fjæs frem imellem os.

Jeg sympatiserer religiøst overhovedet ikke med muslimer. Men jeg har ondt af de mange muslimer, der lever i den såkaldte hovedsageligt kristne verdens lande med dens demokrati og lov og ret og accept og respekt for andre menneskers tro og levevis, og gør det på lige fod med alle os andre som ordentlige mennesker. De er mange steder i fare for at blive lagt for had eller blive mistænkeliggjort. Til gengæld vil jeg også have lov at sige til dem, at det er nødvendigt, at der sker en reformation af Islam, og at muslimer træder op imod radikalisering og fundamentalistisk fanatisme i visse yderligtgående grene af Islam. De må træde op imod det i deres religiøse systemer og fællesskaber og i den offentlige debat. For selv om Islam er så meget anderledes end kristen tro, tradition og samfundsorden, så må vi ikke glemme, at det er et fåtal af muslimerne, der truer os.

Det påpegede statsministeren også i går eftermiddags. Jeg så noget af en festgudstjeneste fra Haderslev Domkirken. En festgudstjeneste i anledning af reformationen. Ved denne gudstjeneste talte statsministeren, og han citerede i denne

forbindelse Angela Merkel, Tysklands Forbundskansler, for at have sagt, hvad jeg tror er så rigtigt: "Landet lider ikke under for meget islam, men under for lidt kristendom."

Det sagde hun engang i 2010. Men det er stadig aktuelt. Og det er tankevækkende også her i pinsen, som netop også er højtiden for kirkens fødsel, og netop markeringen af, at efter pinse spredtes apostlene og med dem evangeliet om Jesus ud i verden. Siden har mennesker i hobetal rejst ud i de fjerneste egne af verden for at fortælle om Jesus, føre kristendommen ud til mennesker. Et helt stort indsatsområde for mange missionsselskaber har for mange år siden og i mange år været Afrika. Men – og det er lidt, nej meget, tankevækkende, at det er også allerede en del år siden, at man i Afrika syntes, at man burde sende missionærer til Europa for at fortælle os om Jesus.

Landet lider under for lidt kristendom. Jeg tror, hun har så meget ret. Jeg ved godt, at kristendommens historie også rummer fortællinger om nogle af dens mennesker, der har opført sig som – efter nutidens sprogbrug – terrorister, der har spredt skræk og rædsel omkring sig. Det er derfor nødvendigt at gøre forskel på en lære og dens mennesker, som jeg også i indledningen opfordrede til at gøre forskel på Islam og muslimer. Der er dog så også den store forskel på Islam og kristendom, faktisk på kristendom og religion i det hele taget, at kristendommen er ene om ikke at opildne til vold mod fjenderne. Tværtimod opfordres til at bekæmpe det onde med det gode. Så når kristne har brugt vold og magt, har de gjort det imod deres læregrundlag, Bibelen. Rigtig mange religioner har mere eller mindre som element i deres lære, at fjender må bekæmpes om nødvendigt med magt, for fjender er af det onde, og lærdommens fjende. Derfor er det rigtigt, at landet lider under for lidt kristendom. Og under normale forhold lider landet under for få kristne, der markerer sig og går det tydelige

missionerende og forkyndende bud om Jesus Kristus, som vores Frelser.

I en samtale, jeg i går havde med én om terrorangrebet i London, spurgte vedkommende, om vi mon nogensinde finder ud af, hvad der får mennesker til at udvise så stor foragt og disrespekt, kynisme og ligegyldighed for andre menneskers liv, at de begår sådanne kujonagtige og fatale handlinger.

Jeg tør godt vove et svar. Jeg tror også, at vi alle inderst inde godt ved om svaret; men vi tør ikke se det i øjnene. Vi vil ikke se det i øjnene, for ser vi det i øjnene, så vil vi alle ønske at komme i kirke næste søndag, og der vil blive en sand hamstring af Bibler. Ser vi det i øjnene, vil vi nemlig også se sandheden om os selv, og se, at kirkens Herre er den eneste, der kan forløse os fra denne afskyelige sandhed.

Svaret er, at det onde kaldes frem i os, fordi det ikke møder modstand hos os. Jeg tror desværre, at vi går rundt i én stor misforståelse af tingenes orden. Jeg tror, at mange af os mener, at det med Jesus, det er sådan et ekstra krydderi, vi kan komme på tilværelsen. Det er egentlig ikke nødvendigt; men det kan være meget godt. En god støttestav.

Jeg tror, at vi er mange, der ikke rigtig har indset, at denne verden, den er dømt til fortabelse og undergang. Den vil ødelægge sig selv, for ondskaben vil æde den op. Dét er udgangspunktet, og det kan vi ikke lave om på. Denne verden er i sin synd fordømt og går ad Helvede til. Og det er menneskers skyld. Når der ikke er mere ondskab i verden, end tilfældet er, så er det ikke fordi ondskaben er stækket, så er det fordi der er en masse mennesker, der har lært at tøjle ondskaben, og har lært at tro på Gud og Hans bud som gode og sande.

Hvorfor hedder det f.eks. i de ti bud: Du må ikke slå ihjel! Det hedder det, fordi tilfældet var, at mennesker slog ihjel. Jeg tror ikke, der er nogle love, hverken religiøse eller verdslige, der er lavet på forhånd for faktiske forhold. Love laves altid på erfaringen eller forventningen om udviklingen.

Men, hvad enten vi slår ihjel eller ej, så er vi alle i samme båd. Vi kan ikke lave om på, at det, der ligger os alle sammen mest lige for som mennesker, det er at hytte vores eget skin og sætte os selv først. Alt andet – og det modsatte – er noget, vi skal lære. Vi er af natur selviske og Gud-fjendske. Vi er af natur fortabte og pr. automatik fordømte. Det kan vi ikke lave om på.

Det kan vi ikke lave om på. Men Gud kan! Og Han har lavet om på det! Gud har givet os en gave. Gud har givet os sin enbårne søn som vores frelser. Jeg har snart fødselsdag, og lur mig om ikke jeg også får en fødselsdagsgave. Jeg ved i hvert tilfælde, at min mor kunne ikke finde på at snyde mig for en. Men, hvorfor får vi egentlig fødselsdagsgaver? Vi har intet gjort for dem. Vi fejrer, at vi er blevet et år ældre. Men ja, det går jo helt automatisk, hvis ikke vi dør i mellemtiden. Så er det derfor vi får gaver, fordi vi har holdt os i live et år mere? Fødselsdagsgaver er noget af det mest ufortjente, vi kan modtage. Det kan også siges om enkelte andre gaver, men lad det nu være. Fødselsdagsgaver er noget, vi får helt ufortjent. Men hvis ikke vi tager gaverne til os og bruger dem, så er det fuldstændig spild, så har de ingen betydning for os.

Sådan er det også med gaven fra Gud. Tager vi ikke gaven til os, har vi ingen gavn af den. Gaven fra Gud er Jesus og med ham frelsen. Der er ingen frelse fra fortabelse og fordømmelse andre steder end hos Jesus.

Gennem tiderne er der i kirkens forkyndelse brugt mange billeder om frelsen fra Gud. Et af dem er billedet af hele menneskeheden fortabt i det oprørte vand. Men Gud har kastet en redningskrans ud. En redningskrans som er så stor, at vi alle kan være i den, når bare vi svømmer hen og griber i den. Men det er kun i redningskranen, at frelsen er at få. Udenfor er vi prisgivet bølgerne. Og det bliver i så fald os, der bukker under.

Gud har lavet om på det. Frelsen fra Gud er rakt os. Det betyder så heldigvis ikke kun, at vi er sikret fra fortabelsen. Men det har også betydning for, hvordan vi lever i denne verden. Frelsen fra Gud er jo ikke noget, vi kun stilles i udsigt, således, at når vi dør, så behøver vi ikke frygte. Frelsen fra Gud har betydning for os allerede nu i måden vi lever på. Det er erkendelsen og troen på Gud og Hans kraft til at sejre over det onde, der får os til at besejre det ondes tendenser og lyster i os selv, således at vi faktisk gør gerninger, gjort i Gud, som det hedder i evangeliet. Når vi tager imod frelsen fra Gud ved Jesus, så fylder Gud os med sin Helligånd, og i dens kraft og magt kan vi forsage Djævelen og alle hans gerninger, og i stedet gøre lysets gerninger og tage vare på hinanden i stedet for at skade hinanden.

Vi kan ikke lave om på vores situation. Men vi kan tage imod Ham, som har lavet om på mulighederne for vores situation. Med Jesus har vi ikke længere kun fortabelsens mulighed, men også frelsens mulighed. Den har vi, fordi Gud vil os. Vi har frelsens mulighed i Jesus, fordi Gud vil os det bedste.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen